

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede voor haar minderjarige kind,
appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 april 2012 in zaak
nrs. 12/3978 en 12/3979 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 3 februari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om jegens haar ambtshalve artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toe te passen en haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2012 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Ambtshalve wordt het volgende overwogen.

1.1. Ingevolge artikel 8, aanhef en onder a, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14.

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling reeds rechtmatig verblijf heeft, als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a tot en met e of l.

1.2. Bij besluit van 15 maart 2012 is aan de vreemdeling met ingang van 5 maart 2012, geldig tot 5 maart 2013, alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. De vreemdeling had ten tijde van de beoordeling van haar beroep tegen het besluit van 3 februari 2012 derhalve rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a, van de Vw 2000, en heeft dat in beginsel tot 5 maart 2013.

1.3. Een eventuele vernietiging van het besluit van 3 februari 2012, voor zover dit ziet op de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, heeft tot gevolg dat de minister opnieuw op de aanvraag moet beslissen. Artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 staat dan echter aan inwilliging van die aanvraag in de weg. Zolang de vreemdeling in het bezit is van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan zij met het door haar ingestelde beroep en hoger beroep niet bereiken dat aan haar - alsnog - een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wordt verleend.

1.4. Belang bij beoordeling van het besluit van 3 februari 2012, voor zover dit ziet op de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ontstaat eerst indien de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt ingetrokken dan wel een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur daarvan wordt afgewezen, in welk geval de vreemdeling niet kan worden tegengeworpen dat dit besluit in zoverre in rechte onaantastbaar is geworden. Teneinde deze toetsing op dat moment mogelijk te maken kan de vreemdeling de minister alsdan verzoeken de afwijzing van de verblijfsvergunning asiel te heroverwegen, dan wel een nieuwe aanvraag om verlening van een zodanige vergunning indienen, waarbij het algemeen rechtsbeginsel dat eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd niet aan toetsing van het daarop te nemen besluit in de weg staat. Nu de vreemdeling ten tijde van de beoordeling van het beroep in het bezit was van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, had de vreemdeling geen belang bij het door haar ingestelde beroep, voor zover dit was gericht tegen de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, en heeft zij evenmin belang bij het door haar ingestelde hoger beroep, voor zover dit is gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep tegen de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, nu voormelde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd geldig is tot 5 maart 2013.

1.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie de uitspraak van 19 oktober 2010 in zaak nr. 201003785/1/V1, www.raadvanstate.nl), strekt artikel 64 van de Vw 2000 ertoe de uitzetting en de vertrekplicht op te schorten. Gelet op hetgeen is overwogen onder 2.1.2., had de vreemdeling ten tijde van de uitspraak van de voorzieningenrechter geen belang meer bij een beoordeling van de toepasselijkheid van artikel 64 van de Vw 2000, omdat zij daardoor niet in een betere verblijfspositie kon komen. Gezien de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier heeft zij evenmin belang bij het door haar ingestelde hoger beroep, voor zover gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep tegen de weigering van de minister om de jegens haar ambtshalve artikel 64 van de Vw 2000 toe te passen.

2. Het hoger beroep, voor zover gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep tegen de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en tegen de weigering om jegens de vreemdeling ambtshalve artikel 64 van de Vw 2000 toe te passen, is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. Hetgeen in hoger beroep is aangevoerd tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep tegen de weigering van de minister om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, en voldoet aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in

algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

4. Het hoger beroep is voor het overige kennelijk ongegrond.
De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.
5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep, voor zover gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep tegen de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en tegen de weigering om jegens de vreemdeling ambtshalve artikel 64 van de Vw 2000 toe te passen, niet-ontvankelijk;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

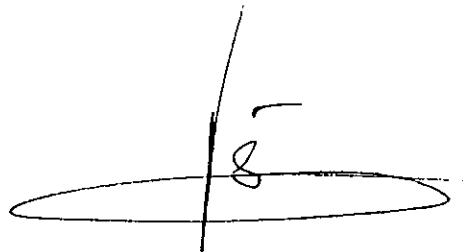
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 september 2012

418-746.

Verzonden: 6 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser